

SZAUER ÁGOSTON

Hangsúlyok

Emlék a fenyves és a híd.
A köd most mindent elsimít,
majd vékonyan a mélybe ül,

s a síkból ismét felmered
a valóságból egy szelet,
már értelmezhetetlenül.

Hanyatt

Magas fű közül
egy arcnyi ég.
Istent meglátni
ennyi elég.

Látvány

Málló falon vakablak,
mint tákolt képkeret.
Alak. Nedves salétrom
a rossz habarcs felett.

És mégsem hagy nyugodni.
Tálánnyal van tele,
akár egy régi freskó
legelső rétege.

Istenes vers

Nyitott, sok ablak,
mennyei huzat,
apró jelekből
sejted az Urat,
szavak között jár
végtelen utat.

Madách

A csillagok közé
ha hálót sző a szó,
a végtelen falán
Isten meglátható,

övé a főszerep
a vásznon. Ismerős.
És újra felvonul
Ádámtól minden ős.

Pillanat

Alig látni,
mint szalad,
elszakadó
filmszalag –
illat, íz és
szín marad.

Elhullajtott
irkalap.
Nedves levél,
rátapad
vén padodra
néhanap.